

Arrest

nr. 176 626 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 18 april 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 april 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van 19 april 2016 met nummer 166 086, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 juni 2016.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. BASTIAENSEN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Onderzoek van het beroep

1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 7 juni 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2. Verzoeker richt op 17 juni 2016 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. In het proces-verbaal van 8 september 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij betwist niet dat haar synthesememorie een letterlijke herhaling van haar verzoekschrift betreft en geen daadwerkelijke repliek op de nota van de verwerende partij inhoudt en verduidelijkt dat de oorzaak hiervan erin bestaat dat zij de synthesememorie heeft opgevat als een synthesebesluit in het gemeen recht. Waar zij ingaat op de grond van de zaak, wijst de voorzitter erop dat de Raad niet over de procedurele voorwaarden m.b.t. de synthesememorie heen kan stappen, zodat de behandeling van het beroep stopt bij de vaststelling aangaande de niet-wetsconforme synthesememorie. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen.”*

4. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker uitdrukkelijk erkent dat zijn synthesememorie een letterlijke weergave van het verzoekschrift betreft, zonder vergezeld te gaan van een dienstig antwoord op de nota met opmerkingen. Dit vormt aldus geen wetsconforme synthesememorie (vaste rechtspraak RvS, zie o.a. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.972). Dat de advocaat van verzoeker verkeerdelijk aannam dat zij een synthesebesluit conform gemeen recht diende te formuleren doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling omdat van een advocaat kan worden verwacht dat hij de administratieve procedureregels raadpleegt die gelden om een beroep in te dienen bij de Raad. Alvast de noodzaak van een samenvatting van de middelen – opdat van een wetsconforme synthesememorie kan worden gesproken – kan klaar en duidelijk worden gelezen in artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de Vreemdelingenwet.

5. Gelet op bovenstaande, brengt verzoeker geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat de synthesememorie een letterlijke weergave van het verzoekschrift betreft, waardoor het beroep dient te worden verworpen. De beschikking blijft dan ook overeind.

Het beroep wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA